

Bojana Plemić

MILAN STAŠEVIĆ, slike

Galerija Pero, 6 – 17. decembar 2005.

U beogradskoj galeriji Pero u decembru mesecu upriličena je desetodnevna izložba akademskog slikara Milana Staševića. Stašević je diplomirao slikarstvo na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu 1975. godine u klasi profesora Zorana Petrovića, a postdiplomske studije završava 1977. godine kod profesora Mladena Srbinovića. Član je ULUS-a od 1977. godine i član Grafičkog kolektiva od 1978. godine. U zemlji i inostranstvu imao je do sada 45 samostalnih izložbi.

Ovo predstavljanje pripada ciklusu započetom još 1995. godine pod nazivom "Povratak početku", u okviru koga stvaralac još uvek nije dosegao granicu konačnog i do kraja istraženog. Stašević je i ovaj put prepoznatljiv ali i nov. Relativno mali, dobro osvetljen prostor galerije Pero ugostio je uglavnom srednje i manje formate. Dominantno se u postavci ističu upravo manji formati postavljeni u neku vrstu "slikarskog bloka" – mozaika. Svaki od njih jedinka je i delo za sebe, ali i nerazdvojni, organski deo celine: celine na zidu i celine jednog autentičnog stvaralaštva.

Kao nastavak i nešto već poznato u radu ovog umetnika možemo na pojedinim slikama uočiti podlogu od dnevnih novina, ideju predstavljenu još 1995. na samostalnoj izložbi u

Umetničkom paviljonu "Cvijeta Zuzorić". U tom času ona je predstavljala hroniku jednog nesrećnog življenja. Sa nekolicinom ovakvih radova još uvek se nameće aktuelnost ovakvog izraza vešto ukomponovana sa dominantnim motivima Staševićevih slika, njegove osobene poetike.

Na ostalim predstavljenim radovima dominira siva podloga, podloga čvrstine, kamene stamenitosti. Njegov kolorit je uglavnom zasnovan na sfumatovskim kontrastima, prigušenim bojama, bojama prirode i pećinskih ljudi, na čiju iskonsku osobenost često sećaju Staševićeve slike. Crtež je još jedan od elemenata koji doprinosi narativnosti prikazanog. Kolorit, ritam svetlo – tamnih površina, raspored i kompozicija odišu ravnotežom. Sve je u harmoniji, sve je nenametljivo a opet privlačno. Izložene slike prepoznatljivog su motivskog repertoara. Umetnik se u svom radu

opredelio za gotovo neiscrpnu oblast citata – istoriju umetnosti. Kao i ranije, Stašević koristi poznate oblike velikana moderne umetnosti, ali i motive egipatske umetnosti i svedenost hijeroglifa, pećinskog crteža, ideograma starih civilizacija, formi između znakovnog i simboličnog, slova ali ponegde i nekog sasvim modernog predmeta. To su predmeti umetnikove svakodnevice poput telefona ili sata. Tako je pređen čitav jedan civilizacijski put koji uključuje i savremeni momenat.

Mirne, zrelo ukomponovane, harmonične, savršene u celini, jedinstvene pojedinačno, slike Milana Staševića nastale su kao rezultat svesnog promišljanja o nastanku umetničkog dela. To su radovi sa porukom, radovi koji u sebi objedinjuju prošlo, sadašnje i viziju budućeg dela, lišeni bilo kakvog nagoveštaja površnosti, dela koja se posmatraju, odgonetaju i čitaju.